

SURINAAMSCHIE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

BELGIE.

BrusseL, 11 Mei. Het franschgezind dagblad dezer stad meent, om meer dan eene reden, dat men zich een weinig te veel gehaast heeft, met het benoemen van belgische ambassadeurs te Weenen en Berlijn. Aan den ijver, met welken men daarmede te werk gaat, mogt men vragen, waarom er nog geen ambassadeur te Petersburg benoemd is? Men diende vooraf te weten, of Oostenrijk en Pruisen onze ambassadeurs zouden ontvangen. Want, zegt dat blad, indien het waar is, dat koninklijke monden hebben kunnen zeggen: „wij willen dat onze beschikkingen finaal en onherroepelijk zijn,” om zeven maanden daarna er bij te voegen: „behoudens de toestemming van den koning van Holland,” zal men daaruit welligt moeten opmaken, dat op de woorden: „wij erkennen den koning der Belgen, wij zullen zijne ambassadeurs ontvangen,” wij eveneens, bij redekundige gevolgtrekking, daar moeten bijvoegen: „behoudens de toestemming van den koning van Holland.” — Het bewuste blad meent wijders, dat er een oogenblik kwestie geweest is, van onze ambassadeurs naar de hoven van Weenen en Berlijn te doen afreizen, maar dat sedert drie dagen veel nadenken en vele omstandigheden een onbepaald nitstel hebben moeten aanraden.

— De *Courrier* vestigt de aandacht zijner lezers op het verhaalde in den *Politique*, van de vergoeding door de Hollanders op eene krachtdadige wijze gevraagd, voor de schending van het grondgebied door de Belgen aan de Limburgsche grenzen, en stelt daar tegen over het gedrag onzer bewindslieden, in wier hersenen, zegt hij, het nog niet gekomen is, zich door den oorlog aan de vernederingen te onttrekken, welke de Hollanders, die niet met patronilles maar met geheele legerkorpsen dagelijks ons grondgebied zouden schenden ons aandoen; want, vervolgt hij, zoo sommigen hunner ooit gesproken hebben van Holland aan te vallen, de ondervinding heeft bewezen, dat zij ook hierin anders dachten dan zij spraken.

De reden is, zegt de *Courrier*, dat Holland een gouvernement heeft, en wij tot heden er geen hebben!

BrusseL, 14den Mei. De *Messenger de Gand* spreekt van een gerucht, dat in Engeland en in Holland in omloop zou zijn, en daarin bestaan, dat de koning der Nederlanden den hertog van Wellington aan zich verbonden had, om, in geval eene hervatting van vijandelijkheden, den prins van Oranje in het opperbevel over het Hollandsche leger bij te staan. De hertog, erkentelijk voor de weldaden door hem van het hoofd van het stamhuis van Oranje ontvangen, wien hij daarbenevens uit grondbeginsel en genegenheid toegedaan was, had zelf tot deze uitnoodiging bijgedragen; hij zou, daarenboven, in het bedoeld geval, geen verloop van het engelsch gouvernement hebben te vragen, daar hij met deszelfs toestemming de waardigheid van veldmaarschalk in dienst der Nederlanden had aanvaard. (*Bredasche Courant.*)

D U I T S C H L A N D.

Frankfort, 9 Mei. Een bijzonder bericht uit Turin, van 20 April, behelst het volgende: „Ons hof neemt, uit hoofde van zijne positie, deel aan de meeste gewichtige onderhandelingen, welke tegenwoordig de europesche kabinetten bezig houden. Personen, die goed meenen onderrigt te zijn, verzekeren, dat het hof van Madrid zich door geene bedreigingen van de zijde van Frankrijk of Engeland zal

laten af houden van D. Miguel bij te staan, zoodra hij gevaar mogt loopen van omverworpen te worden.

Voor het overige schijnt het, dat het met die bedreigingen ook zoo kwaad niet gemeend is; inzonderheid moet het parijssche kabinet geene lust hebben, om voor D. Pedro met Spanje, en dien ten gevolge met het grootste gedeelte van Europa, in twist te geraken.

Om deze reden, en om dat de zaak van Ancona nu in der minne is bijgelegd, heeft men goedgevonden, onze armee te verminderen, en dezelve van den voet van oorlog, welke 60,000 man bedraagt, en op welken zij sedert negen maanden staat, met behoud der cadets, op den gewonnen voet van vrede, welke 20,000 man telt, te verminderen. Dit zoude echter ons kabinet niet beletten, te eeniger tijd een werkelijk aandeel te nemen aan eenen oorlog, vermits ons leger in zeer kort tijdsbestek weder op den voet van oorlog kan worden voltallig gemaakt. Voorshands is bevel gegeven, om alle regimenten op den voet van 1500 man te verminderen. Deze maatregel kan echter, uithoofde van de in Frankrijk heerschende ziekte, welligt eenigzins gewijzigd worden. (*Hagel. Courant.*)

F R A N K R I J K.

Parijs, 8 Mei. De *Moniteur* deelt den hoofdzakelijk de volgende bijzonderheden mede, omtrent het aanhouden van de hertogin van Berry: „Het is waarschijnlijk, dat de stoomboot *Carlo-Alberto*, welke den 30sten April te Marseille moest aankomen, weder van de kust heeft afgehouden, op 't gezigt dat de driekleurige vlag, in plaats van de witte, weder van den toren gheschen was. Hoo het zij, het bestuur had maatregelen genomen, om eene geheime ontschepping op de kust te verhinderen, en om zich van elk verdacht vaartuig te verzekeren. Ten gevolge van deze maatregelen is de *Carlo-Alberto* in de magt der regering gevallen.

Men was onderrigt, dat den 3den Meides morgens eene stoomboot het anker had laten vallen bij la Ciotat op het Groeneiland, ten einde aldaar eenige benodigheden aan boord te nemen, en daarop heeft 's Rijks stoomschip de *Sphinx* zich onverwijd derwaarts begeven, en zich van het genuesche vaartuig meester gemaakt.

Volgens verklaring van den kapitein, was hij den 27sten April van Livorno vertrokken, en bestemd naar Barcelona; hij had te Roses in Spanje zeven van de veertien passagiers, die hij aan boord had genomen, afgezet. Onder de overgeblevene zeven reizigers bevond zich ook eene vrouw. Twee heeren waren den 3den Mei heinde-lijk te Ciotat aan land gestapt; één van deze twee personen, de heer de Kergorlay, is in het open veld aangehouden.

De bevelhebber van de *Sphinx* heeft zich aan boord van de *Carlo-Alberto* begeven, en aldaar met drie passagiers gesproken. Eene dame, welke omtrent 35 jaren oud schoon te zijn, hield zich zoo veel mogelijk in hare kleederen gewikkeld; voor het overige scheen deze vrouw het voorwerp der grootste oplettendheid van de zijde der andere passagiers te wezen. De stoomboot was van binnen met de wapenen van den oudsten tak der *Bourbons* versierd. Alles doet vooronderstellen, dat de bedoelde dame indedaad de hertogin van Berry was; zulks zal weldra worden uitgemaakt door hetgeen de regering ten dien einde gelast heeft. Het bestuur zal geenszins gelijk sommigen zulks beweren, van deze zaak een geheim maken, als wel overtuigd zijnde, dat ten allen tijde de publiciteit en de waarheid de sterkste wapenen zijn. —

De hertog d'Almazan en de jonge de Bourmont waren onder de passagiers.

„Het stoomschip is door de *Sphinx* naar Toulon gebragt, en aldaar den 4den aangekomen. — De overheid heeft onverwijd maatregelen genomen tot het ten uitvoerbrengen der bevelen, welke zij den 30sten van het gouvernement ontvangen had, om het aangehouden vaartuig terstond naar Ajaccio te doen voeren, alwaar al de passagiers ter beschikking van de regterlijke magt zullen gesteld worden, terwijl een fregat zich zoude meester maken van de hertogin, indien dezelve herkend mogt worden, en haar naar Holyrood moest overbrengen, op dat zij aldaar in den schoot harer familie nadenke over de magteloosheid harer partij, en aan dezelve eene nieuwe, en buiten twijfel eene laatste leageve.”

De gedwongene wijze, waarop het regeringsblad zich in deze laatste zinsnede uitlaat omtrent hetgeen men met de hertogin van Berry zal aanvangen, verheelt kwalijk de verlegenheid, welke het geheel voorval het bestuur geboord heeft.

Den 11 Mei. [*Uittreksel uit een bijzonderen brief.*] „Na dat al de vroegere depeches uit het zuiden hadden aangekondigd, dat men zich had meester gemaakt van de stoomboot, op welke zich de hertogin van Berry in persoon bevond, meldt de generaal, welke de militaire divisie van Marseille commandeert, met den telegraaf, onder dagteekening van den 9den, tot groote verbazing van het publiek: „dat hij in 't zekere onderrigt is, dat de vrouw, welke op de vermeesterde stoomboot de *Carlo* is gevonden, eene andere is, dan de genoemde vorstin.” — Dit bericht komt het bewind van Koning Philips zeer te stade, vermits hetzelfde niet weinig verlegen was met de gevangene, en reeds had aangekondigd, dat dezelve naar Holyrood zoude worden teruggezonden; de hevige liberalen hadden hetzelfde dan ook reeds verweten, dat het daardoor zijnen plicht had miskend, naardien het bestuur geene magt bezat, om de vorstin, als schuldig voor de wet, aan den franschen regter te onttrekken.

„Het ontbreekt dan ook niet aan geruchten, dat het bewind de menigte in dezen bedriegt, en men wil brieven uit Toulon toonen, waarin voorkomt, dat, met voorkennis van het bestuur, eene andere vrouw, in stede van de hertogin, aan boord der stoomboot is geplaatst. Iets dergelijks kan echter moeilijk worden voorondersteld, en men wil van de andere zijde verzekeren, dat de dame, welke voor de hertogin is gehouden, de echtgenoot is van den voormaligen ambassadeur bij het spaansche hof, den graaf de St. Priest.

Men erkent thans de noodzakelijkheid; om de kamers eerlang bijeen te roepen, en wel tegen het einde van Augustus, in de hoop, dat de heer Pèrier als dan in zoo verre zal hersteld zijn, dat hij zich weder met het beleid der zaken zal kunnen belasten. Aan eene verandering van het ministerie wordt thans niet gedacht.

De verzekering van den minister de Montalivet, dat alles in het zuiden in rust is, kan niet naar den letter worden opgenomen. Op het gerucht alleen van de komst der hertogin van Berry op de fransche kust, zijn op meer dan 20 plaatsen onlusten uitgebroken. — Ook in de Vendée blijft onrust heerschen, en is het laatstelijk weder tot een scherp gevecht gekomen. — Te Caen heeft wanorde plaats gehad, om dat een der pastoors had geweigerd het gewoon gebed te doen, en uit dien hoofde op een *charivari* was onthaald.

De tijding van de nederlaag van het ministerie Grey heeft een ontzettenden indruk gemaakt. De uiterste partijen hebben de

zelve met genoeg vernomen; beide hoop-
pen op ernstige onlusten, als het gevolg
van oene eventuele verandering van het
britsche ministerie, en waarvan de terug-
werking ook aan de fransche aangelegenhe-
den eene andere wending kan geven,
Heden heeft men de tijding bekomen
van het ontslag van het ministerie Grey,
en ontveinst men niet, dat eene wijziging
van het bewind, in den zin der Tory's, alle
staatkundige berekeningen kan verijdelen.
Naar men verneemt is in Griekenland
eene omwenteling uitgebroken, waarbij
Nauplia in de magt der Rumelioten moet
gevallen zijn. (Haarl. Courant.)

EDICTALE CITATIE.

Uit krachte van de acte tweede default,
met admissie tot oene derde daging,
in dato 29 Junij 1832, verleend door den
Hove van Civile en Crimineele Justitie
der Kolonie Suriname, aan RICHARD
O'FERRALL Ja., in qualiteit als eenig
fugerend Exeuteur Testamentair, Redde-
raar en Administrateur van den Boedel en
Nalatenschap van wijlen RICHARD O'FER-
RALL, impetrant van appointement van
Edictale Citatie en Eisscher.

Zoo worden door mij Exploiteur bij
den Hove van Civile en Crimineele Jus-
titie dezer Kolonie, voor de derde maal,
bij openbare Edicte *ad valvas Curia* ge-
dagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle
bekende en onbekende Binnenlandsche
Krediteuren, mitsgaders elk en een ig-
elijk binnen 's Lands, welke beweren mogt
eenige actie, regt of aanspraak te hebben
ten lasten van den Boedel en Nalatenschap
van wijlen opgemelden RICHARD O'FER-
RALL, in leven Inwoner dezer Kolonie,
en op den 18 September 1831 te Amster-
dam overleden, Geïmpetreerden en Ge-
daagden.

Omme te compareeren ter geprivilegeer-
de Rolle van den Hove van Civile en Cri-
mineele Justitie der Kolonie Suriname,
welke gehouden zal worden op Vrijdag
den 27 Julij 1832, ten einde aldaar den Im-
petrant qq. te zien dienen van acte twee-
de default en derde daging, bij Edicte *ad
valvas curia*, en wijders met den Impe-
trant qq. voort te procederen als naar
regten.

En op dat niemand hiervan eenige ig-
norantie zoude kunnen of mogen preten-
deeren, heb ik deze gepubliceerd en ge-
affigeerd, als naar stijl, aan Paramaribo,
den 7 Julij 1832.

N. L. BRAAM,
Exploiteur.

EDICTALE CITATIE.

De Exploiteur bij den Hove van Civile
en Crimineele Justitie dezer Kolonie,
dagvaard bij dezen, alle bekende en on-
bekende Krediteuren van de navolgende
personen, als van:

JOHAN HENDRIK HAGENS, wegens
het provenue van op den 2 Maart 1832,
bij Executie verkochte Plantagie of Grond
Johanneshoop, met twee Slaven; aangeko-
men hebbende voornoemde J. H. HAGENS.

Van de Weduwe A. E. POLAK, wegens
het provenue van op den 16 Maart 1832,
bij Executie verkochte Huis en Erf, aan
de Klipsteenen Straat, La. C. No. 19;
aangekomen hebbende voornoemde A. E.
POLAK.

Van BETJE ROSE DE LEON, wegens
het provenue van op den 23 Maart 1832,
bij Executie verkochte Huis en Erf, aan
de Steenbakkers Gracht, La. D. No. 632;
aangekomen hebbende BETJE ROSE DE
LEON.

Van de verlaten Plantagie Nieuw Cui-
lenburg, gelegen aan rio Cottica, en den
Grond Voorzorg cum annex, gelegen in
de Vredenburg Kreek, ter linkerhand in
het opvaren tusschen de Plantagie Har-
monie en het Strand; aankomende het
Fonds van Negotiatie onder directie van
J. M. FRAISINET te Amsterdam, wegens

het provenue van op den 6 April 1832,
bij Executie verkochte Effecten; aangeko-
men hebbende opgemelden Fonds van Ne-
gotiatie.

Van den Boedel ISAAC ABENDANON,
wegens het provenue van op den 4 Mei
1832, bij Executie verkochte Effecten, als:
Het Huis en Erf, aan de Hooge Straat,
bekend onder La. D. No. 788.

Een Erf, aan het Pad van Wanica, be-
kend onder No. 9 en 10.

Een Erf, aan de Nepveu Straat, La. D.
No. 23.

Een Erf, en steenen Put, aan de
Watermolen Straat en Kromme Elleboog
Steeg, La. A. No. 111 en 122; aangeko-
men hebbende voornoemden Boedel ISAAC
ABENDANON.

En zulks om te compareeren ofte ge-
magtigden te zenden te *pro et concurren-
tie* rolle van den Hove van Civile en
Krimineele Justitie der Kolonie Suriname,
welke gehouden zal worden, op den 10
Augustus 1832, en aldaar te zien dienen
van relaas en bijlagen, voorts hunne sus-
tenuen van *pro et concurrentie* op te ge-
ven, en met den Impetrant voort te pro-
cederen als naar stijl.

En op dat niemand hiervan eenige ig-
norantie zoude kunnen of mogen preten-
deeren, heb ik deze gepubliceerd en ge-
affigeerd aan Paramaribo, den 7 Julij 1832.

De Exploiteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTISSEMENTEN.

De diverse Patentplighen, welke hun
verschuldigde laatste termijn nog niet
hebben voldaan, worden bij deze herin-
nerd, om zulks vóór het einde dezer
maand, ten mijnen kantore aan te zuive-
ren, op pene als tegen den nalatigen is
bepaald.

Paramaribo den 11 Julij 1832.

De Algemeene Ontvanger der Kolonie
Suriname,

WESENUAGEN.

N. L. BRAAM, Exploiteur bij den
Hove van Civile en Crimineele
Justitie dezer Kolonie, zal op Vrijdag
den 13den Julij 1832, des morgens
de klokke negen uren, ter Kastelenije
van het Hof van Civile en Crimi-
nele Justitie, publiek bij Executie ver-
koopen:

Een ERF en daarop staande Gebou-
wen, bekend onder La. D. No. 816, aan-
komende J. D. ALEXANDER.

Paramaribo den 7 Julij 1832.

Verkoop bij Executie, ten overstaan
van den Griffier der Regtbank van
Kleine Zaken, van de Slaven: ANNETTE,
CELESTINA en LAURENS, aankomende de
wed. RENS geb. VAN TRIGT.

Deze Executive verkooping zal plaats vin-
den, op Woensdag den 18 Julij 1832,
's voormiddags ten negen ure, voor het
lokaal van het Hof van Civile en Crimi-
nele Justitie dezer Kolonie.

Het proces-verbaal van arrest of in be-
slagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van
de Regtbank voormeld.

Paramaribo den 12 Julij 1832.

De Deurwaarder bij Regtbank
voornoemd,
ABM. MOS. FERNANDES.

De ondergeteekende, als daartoe geau-
toriseerd zijnde, brengt hiermede ter
kennis van de belanghebbenden, dat de
gewone Exercitie met de Brandspuiten
zal plaats hebben op aanstaande Zaturdag,
den 14den dezer, des morgens ten half zes
uren.

Paramaribo, 10 Julij 1832.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

De ondergeteekenden zullen over zes
weken, dag en datum nader te be-
palen, op publieke Veiling verkoopen:

zoven - en - veertig koppen SLAVEN, af-
komstig van de Plantaadje Corisane, mede
de Plantaadje CORISANE, en Landen
van de verlatene Plantaadjen OUD- en
NIEUW BELAIR, met de daaraan ver-
bondene zes koppen SLAVEN.

Paramaribo den 12 Julij 1832.

F. W. WERLE qq.
H. K L I N T qq.

Wekelijks te bekomen op Plantagio
Clifford Kocqshoven: 6 à 800 bos-
sen BANANNEN, tegen civile prijs;
adres ten kantore van den ondergeteekende.
Paramaribo den 9 Julij 1832.

V. VAN HALM Jz. qq. c. s.

A. M. GELLÉE vertrekt.
Paramaribo den 12 Julij 1832.

Mengelwerk.

VERGELIJKING TUSSCHEN FRANSCHMAN EN SPANJAARD.

Een Spaansch Geleerde, Dr CARLOS GARCIA,
liet in 1627 te Rouaan een boek drukken,
getiteld: *Antipatia de los Franceses y Espa-
noles*, hetwelk eenen Franschman, met name
LA MOTHE LE VAYER, aanleiding gaf tot een an-
der werk, waarin hij bewees, dat de *antipathie*
tusschen Franschen en Spanjaarden niet alleen
uit nationale, maar ook uit zeer natuurlijke oor-
zaken plaats greep, en waarin hij de volgende
vergelijking maakt, die nog heden, en dus na
verloop van twee Eeuwen, eene karakteristieke
teekening oplevert: De Franschman is slank,
de Spanjaard gezet; deze heeft eene schoone
witte huid, gene eene leelijke bruine; deze eet
veel en schielijk, gene weinig en op zijn gemak;
deze eerst gekookte spijsen, gene eerst gebradene;
deze giet water in den wijn, gene wijn in het
water; deze babbelt onder den maaltijd over
duizend zaken, gene uit geen woord; deze gaat
des namiddags knijeren, gene zit stil of slaapt;
deze, wanneer hij iemand tot zich wil doen ko-
men, heft zijne hand op en beweegt die wen-
kend naar zijn aangezicht, gene wijst met de
hand naar den grond en brengt ze naar zijne
voeten, deze kust eene vrouw bij het begroeten,
gene ziet op zulk eene gewoonte met den groot-
sten afschuw neder; deze waardeert de gunst-
bewijzen zijner minnaressen naar gelange zij al-
gemeener bekend zijn, gene bemint het geheim
in de liefde; deze kleedt zich naar zekere mode,
gene naar eene andere, welke, van den hoofd-
schedel tot aan de voetzolen, juist het tegenge-
stelde van gene is; deze trekt zijn vest (spencer)
aan, wanneer hij nagenoeg aangekleed is, gene
begint er mede; deze knoopt zijne kleedij vast
boven naar opders toe, gene begint van on-
deren op; deze, wanneer hij gebrek lijdt, ver-
koopt alles, tot het hemd toe, maar het hemd
is juist het eerste, wat gene aflegt, terwijl hij
zijn zwaard en mantel zoo lang behoudt, als
hem maar mogelijk is. (Overgenomen.)

DE DRIE VRIENDEN.

Parabel.

Vertrouw geen vriend, vóór gij hem be-
proefd hebt; aan de gastvrije tafel vindt
men er meer, dan aan de deur der gevangenis.
Een man had drie vrienden: twee van hen
beminde hij zeer; de derde was hem tamelijk
onverschillig. Eens werd hij voor het gerecht ge-
roepen. „Wie van u,” zeide hij, wil met mij
gaan en voor mij getuigen? Ik ben zwaar be-
schuldigd, en de Koning is zeer toornig op
mij.”

De eerste zijner vrienden ontschuldigde zich
aanstonds, dat hij niet met hem konde gaan,
van wege zijne bezigheden. De tweede bege-
leidde hem tot aan de deur van het regthuis,
en keerde toen terug, uit vreeze voor den toorn-
igen regter. De derde, op wien hij het minst
gebouwd had, ging mede binnen, en pleitte
voor hem zoo vrijmoedig en overtuigend, dat
de regter hem op de vereerendste wijze ontsloeg.

Drie vrienden heeft de mensch op deze wereld:
hoe gedragen zij zich jegens hem in het uur des
doods, wanneer God hem voor zijnzen regterstoel
daagt? — Het Geld, zijn beste vriend, verlaat
hem het eerst, en gaat niet met hem. Zijne Ver-
wanten en Vrienden begeleiden hem tot aan de
poorte des grafs, en keeren weder naar hunne
woning. De derde, dien hij in zijn leven het
meest veronachtzaamde, zijn zijne Goede Wer-
ken; deze begeleiden hem tot den troon zijns
Regters; zij gaan vooruit, pleiten voor hem, en
zij alleen vinden barmhartigheid en genade.

(Overgenomen.)